

Технологии субъектно-ориентированного подхода

Адмакина А. В.

Харьковский национальный медицинский университет, г. Харьков

В настоящий момент система образования в высших учебных заведениях претерпевает множество изменений, направленных на усовершенствование и реализацию получаемых знаний.

Данная проблема освещена в работах американского педагога Эдгара Дейла, который сделал вывод, о том, что:

- слушать лекции на тему или читать материалы по предмету — это наименее эффективный способ что-либо выучить;
- обучать других и использовать изучаемый материал в собственной жизни — это наиболее эффективный способ что-либо выучить.

Эдгар Дейл преподавал ученикам один и тот же учебный материал, но разными способами, а потом анализировал их способности вспоминать изученную информацию после окончания обучения. Таким образом, он придумал так называемый «Конус обучения», в котором демонстрируется значимость различных инструментов преподавательской деятельности, выстроенных по мере их значимости в пирамидальном виде. В Конусе обучения на пике стоит чтение и слушание как способность определять, перечислять, описывать и пояснять информацию. В рамках двух приведенных компонентов происходит усвоение лишь 10% материала. Ниже идет взгляд на рисунок, просмотр видео, наглядная демонстрация, наблюдения за конкретными действиями как применительно-выполнительные факторы к запоминанию, которые усваиваются от 20% до 50%. Еще ниже Конус содержит в себе участие в экскурсии, выступление с речью — запоминается на 70%. Наконец, фундаментом Конуса обучения является театральное выступление, имитация реальной деятельности и выполнение реального действия, что принадлежит к усвоению на 90%.

Джон Дьюи выступал за практическое направление обучения, предлагая решать его задачи посредством спонтанного развития подростка: «Ребенок — это исходная точка, центр и конец всего. Надо иметь в виду его развитие ибо лишь оно может служить материалом обучения». Он считал обучения непрерывной реконструкцией личного опыта учеников с опорой на врожденные интересы и потребности. Был разработан метод обучения посредством делания. По мнению

Д. Дьюи, заняття трудом повинні стати «центром», навколо якого групується наукові заняття.

Традиційна вища школа передбачала, що учень перед викладачем і іншими студентами робив звіт в звітах, які він почерпнув в підручнику. При новій постановці справи, цей звіт стає найважливішою громадською функцією для студентів, для викладача це непринуждена бесіда. Тут йде обмін думками, досвідом, поглядами з елементами критики, де виправляються невірні думки.

Підліток постійно діяльний і сам дає ход вжитим в нього здібностям. Викладач в правильному напрямку його діяльності грає роль консультанта. Навчання повинно спиратися на первісний і незалежний існування природжених здібностей, справа йде об їх напрямку, а не створенні.

У кожного може бути свій підхід до навчання. Для того щоб освітня методика виявилася найбільш ефективною, максимальне суб'єкт-суб'єктне взаємодія викладача і студента повинно дозволити правильно впливати на студента,

В межах інноваційного підходу в педагогіці феномен суб'єктності повинен стати ключовим двигуном освітнього прогресу. В умовах сучасного розвитку науки питання пошуку нових інноваційних методик слід вважати одним з головних сьогодення часу.

Пріоритетність формування екологічних знань у підготовці студентів вищих навчальних закладів природничих спеціальностей

**Гасинець Я. С., Карбованець О. І., Коваль Г. М.,
Демчинська М. І., Куруц Н. В.**

ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород

Екологічні знання випускників вищих навчальних закладів природничих спеціальностей у професійній діяльності, поряд зі спеціальними, є також визначальними та затребуваними і від їх засвоєння майбутніми біологами, лікарями, стоматологами чи фармацевтами залежить ступінь готовності до практичної діяльності, а тому проблема їх якісного формування залишається надзвичайно актуальною. Науковцями досліджено різні аспекти формування знань, зокрема й екологічних (О. Антонова, Г. Білявський, В. Бровдій, М. Верзілін, Б. Всесвятський, Л. Виготський, С. Вітвицька, С. Гончаренко, А. Захлебний, І. Зверев, Б. Комісаров, Н. Кузьміна, Л. Лук'янова,